

همسران شهدا در کلام رهبری

خانمی که میبیند شوهرش دارد میروود طرف
میدانی که این میدان، خطری است و او تحمل
میکند، کار او پرارزش است، کار این خانم
هم پرارزش؛ بعد هم که او به شهادت میرسد،
این شهادت را هم تحمل میکند، صبر میکند.
و من عرض بکنم اگر تحمل خانواده‌های
شهدا نبود، جریان شهادت با این شکفتگی و
نشاط در جامعه‌ی ما مواجه نمیشد و تلقی
نمیشد. این خانواده‌های شهدا هستند که
این منت بزرگ را بر سر جامعه‌ی ما دارند
که شهادت این قدر شیرین است در چشمها.
به هر حال، احترام و سلام و تکریم ما نثار
آنها باد. هم فرزندان آنها، هم فرزندان شما
کارکنان، افتخار باید بکند، باید ببالند به اینکه
پدرانشان در این راه حرکت میکنند.

۱۳۹۱/۰۶/۲۸

بیانات در دیدار نیروهای مسلح منطقه‌ی
شمال کشور و خانواده‌های آنها

از جنس کوه

گفت: وقتی آرپی‌جی رو می‌ذاری داری
میچرخونی، زنت، بچه‌ت، همه میان تو ذهنت.
همه‌ی اینا مانع میشن که تو بلند نشی، این
کار رو نکنی؛ اما وقتی بلند میشی و آرپی‌جی
رو میزینی، دیگه اونوقته دنیا رو پشت سرت
گذاشتی. قبل اینکه شهیدی از این دنیا دل بکه،
عزیزانش که قراره بعداز اون سالها توی این
کره‌ی خاکی بمونن ازش دل می‌برن و به
رسم امانتداری به خدا می‌سپرن.

اینجاست که میگن پشت هر شهیدی، یه
زن مثل کوه ایستاده. پشت زنده موندن
داستان حق، وقتی ذبح میشه. یه زن از جنس
مادرانه، خواهانه یا...
یه زن از جنس همسرانه.

چشم گریان داشتم، با خنده می‌گفتم جواب
جبهه‌ای در دل مرا بود و به لب صلح و صفا

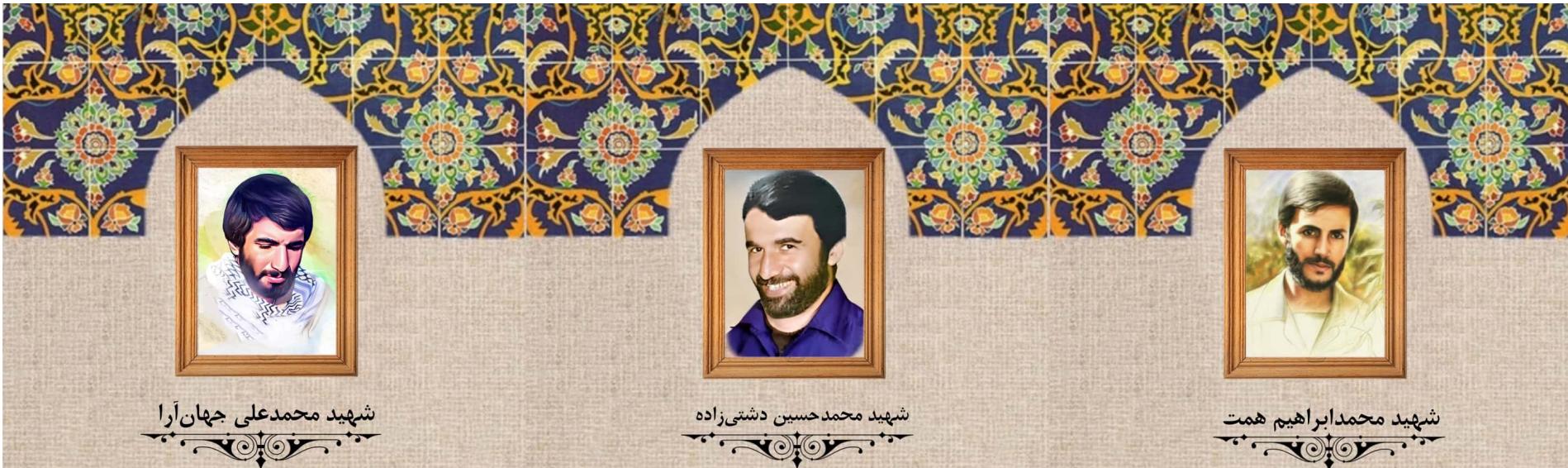

هر که مخواهد را لب خورد،
باشند که برا را سخوازند

دوایت زنانی که زینب گونه در واد
زنده نگه داشتن حق ایستادند...

هفته دوست امیرکوس
کرامی باد

معاونت پژوهش مدرسه علمیه فاطمه الزهرا سلام الله علیها آبادان

شهید محمدعلی جهان‌آرا

در مسایل زندگی همکاری خیلی زیادی داشتند و با مسایل، به دور از واقعیت برخورد نمی‌کردند. در مورد مسایل مالی زندگی، معتقد بودم چون در جبهه هستند، مسایل مالی را مطرح نکنم. خجالت می‌کشیدم مطرح نکنم و به خود می‌گفتم ایشان در کوران جبهه و جنگ است و من تماس بگیرم که حقوق را بفرست! من در خرمشهر معلم بودم که جنگ شروع شد. در تهران حقوقی نداشتم، ولی با این حال مطرح نمی‌کردم، حتی معتقد بودم از خانواده مساعدتی نگیرم، چون دلم نمی‌خواست کوچکترین ذهنیت ناجوری نسبت به ایشان در کسی ایجاد شود و خدای ناکرده فکر کنند به فکر زندگی نیست، چون می‌دانستم اگر به فکر این مسأله نیست، به خاطر بی مسؤولیتی نیست، بلکه به خاطر مسؤولیت بزرگی است که اسلام بر دوش ایشان گذاشته بود. به رغم مسؤولیتی که در جبهه و جنگ داشتند، به فکر من بودند و وقتی به تهران آمدند، وضعیت حقوقی‌شان را طوری جور کردند که از اینجا حقوقشان را بگیرم و این گویای فکر عمیق یک فرد است که کوچکترین مسأله زندگی را در نظر بگیرد و بتواند مشکلات خانه را برطرف کند.

شهید محمدحسین دشتی‌زاده

همراه و همدم اولین شهردار شهید آبادانی؛ بانویی که با وجود فرزندان خردسال و بارداری تعلیم نظامی می‌بیند و تا لحظه شهادت در کنار همسرش از وطن خویش دفاع می‌کند. همسر شهیدی که پس از سالها، پوتین رزم همسرش را به نشانه آمادگی برای نبرد هر روز واکس می‌زند! کسی که رفتن همسر، خمودگی برای او در پی نداشت و سعی کرد ادامه‌دهنده‌ی رسالت همسر خود باشد. فعالیت در واحد فرهنگی دفتر امام جمعه، کمیته امداد و خدمت در مجتمع کم بینایان و برطرف کردن نیازهای معلولان این مجتمع، رسیدگی به ایتام، رسیدگی و ارائه مشاوره به زوج‌های جوان و رفع اختلافات خانوادگی در کمیته‌ی امداد از جمله فعالیت‌های ایشان در دهه‌ی اخیر است. ایشان با وجود فعالیت در بخش‌های مختلف به همان حقوق همسرش بسته کرده و بقیه کارها را برای ثواب و حضور مؤثر در جامعه انجام می‌داده است.

شهید محمدابراهیم همت

آغاز هر عملیاتی، دلهرهای من هم شروع می‌شد، تا وقتی خودش از خط مقدم یا جبهه زنگ بزند و من خیالم راحت شود. گاهی سیزده روز و گاهی بیشتر تنها بودم. یکی از آن مواقع، عملیات بیت المقدس بود. حاجی سیزده خرداب، یعنی چند روز پس از عملیات به شهرضا آمد. دلم حسابی برای او تنگ شده بود و دوست داشتم او را ببینم. اما به محض ورود، با عده‌ای از نیروهایش جلسه‌ای گذاشت و مشغول انجام دادن کارهای تیپ شد. فشار روحی زیادی را تحمل می‌کردم، اما نوع مسئولیت حاجی و ضرورت وجود او نزههای مرآرام می‌کرد.

